

PUC (1) *sb m*

A sg puc.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Całus, buziak:

Zwrot:»wyciąć puc«: Defigere alicui osculum, Ciałować/ Wyciąć komu puc niektórzy mówią. Mącz 126d.

AĆ